

Bilag til bet. o. lovf. om almindelig omsætningsafgift.

I departementets redegørelse anføres, at der for erhvervslivet som helhed ikke vil blive tale om nogen likviditetsstramning, idet den samlede kredit, der opnås, stort set vil svare til den samlede forskudsbetaling. Ganske bortset fra, at dette næppe vil være rigtigt, såfremt man opretholder reglen om, at afgiften for varer, der importeres, skal betales umiddelbart ved importen, kan fællesrådet ikke acceptere, at der lægges en gennemsnitsbetragtning til grund.

Det er rigtigt, at en forholdsvis mindre del af salget til de endelige forbrugere sker på kredit, men der er dog tale om en kreditomsætning, der løber op i milliardbeløb, og for de virksomheder, der helt eller delvis yder denne kredit, vil leveranceprincippet være likviditetsmæssigt meget byrdefuldt. Der kan nævnes mange typiske kreditområder, f. eks. langvarige forbrugsgoder. Hertil kommer et betydeligt salg af grovvarer m. v. til landbruget, der overvejende sker på kredit. En landhandel med grovvarer med en omsætning på omkring to millioner kr. årlig har gennemsnitlig 81 kreditdage. Da dette er en gennemsnitlig beregning, er det ensbetydende med, at visse virksomheder har et endnu større antal kreditdage. Landbrugets vanskelige økonomiske forhold vil ikke tillade indskrænkning af denne kreditgivning.

Departementet anfører i sin redegørelse, at der „Allerede med leverancemetoden gives en kredit på 20 dage efter afgiftsperiodens udløb foruden den kredit, der opnås ved, at afregningen kun sker kvartalsvis“. Da 20 dages fristen imidlertid gælder for *alle* virksomheder, ændrer den intet ved den ovenfor anførte forskelsbehandling mellem virksomheder, som vil opstå, såfremt man lader betalingsmetoden udgå, og dermed sker der en krænkelse af det neutralitetsprincip, som er så afgørende for hele merværdiafgiftens begrundelse og opbygning.

Departementet anfører yderligere i sin redegørelse, at „dersom betalingsmetoden udgår, udelukkes de muligheder for misbrug, der kan finde sted, når virksomheder med

forskellig opgørelsesmetode har forretningsforbindelse“.

Heroverfor skal fællesrådet anføre, at sådant misbrug ifølge lovforslaget er udelukket, jfr. lovforslagets § 14, stk. 10, og bemærkningerne hertil, idet det efter bestemmelsen kan påbydes, at leverancer mellem virksomheder, der har interessefællesskab, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning ved leveringen med et beløb svarende til den afgiftspligtige værdi, uanset at virksomhederne i øvrigt benytter betalingsmetoden.

Som det fremgår af foranstående, er det ikke alene vor opfattelse, at den i lovforslaget indeholdte valgfrihed mellem betalingsprincippet og leveranceprincippet er rimelig, men at det vil være en urimelighed over for nogle kategorier af næringsdrivende, såfremt valgfriheden opgives. Vi tillader os at henstille, at folketingsudvalgets spørgsmål besvares i overensstemmelse hermed.

Vi skal samtidig henlede opmærksomheden på departementets bemærkninger til det daværende lovforslags § 11 vedrørende muligheden for, at virksomheder, der vælger faktureringsmetoden, kan opgøre den indgående afgift efter betalingsmetoden. Departementet udtalte, at der ikke af likviditetsmæssige eller finansielle grunde var noget til hinder for at imødekomme det af Butikshandelens Fællesraad i så henseende fremsatte ønske, men man fandt ikke en lovændring påkrævet, jfr. bilag 9 til folketingsudvalgets betænkning af 28. september 1965. I departementets redegørelse af 1. februar 1967, pag. 1, andet afsnit, gås ud fra, at den enkelte virksomhed skal anvende samme metode ved opgørelsen af både den udgående afgift (salg) og den indgående afgift (indkøb). Vi tillader os at gå ud fra, at man ikke hermed har ment at ville afskære den valgfrihed, som departementet har tiltrådt ved de nævnte bemærkninger til det daværende lovforslags § 11.

Vi tillader os at anmode om at blive gjort bekendt med departementets endelige besvarelse af folketingsudvalgets spørgsmål.

Med højagtelse

P. f. v.

E. Groth-Andersen

Finansministeriet,

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

43 Udvalgenes betænkninger m. m.